

Arrest

nr. 263 419 van 8 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 21 november 2019 België binnen met een paspoort en een identiteitskaart en verzoeken op 28 november 2019 om internationale bescherming. Op 31 mei 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, M. R. S. A. (...), verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op 4 januari 1993 in Santa Cruz Michapa (departement Cuscatlan). U woonde daar van uw geboorte tot uw vertrek uit El Salvador. Aanvankelijk woonde u samen met uw ouders en 15 broers en zussen. Ten tijde van uw vertrek uit El Salvador woonde u nog op hetzelfde terrein als uw ouders, waar ook nog 1 zus van u woonde. U woonde er samen met uw vrouw, met wie u eind 2017 trouwde, en uw 2 kinderen. Van uw zussen wonen er nog 5 in Santa Cruz Michapa. Uw 7 broers verlieten allen El Salvador, waarvan er 4 in de Verenigde Staten wonen, en 3 samen met u in België zijn. Al uw broers in België dienden net als u een verzoek om internationale bescherming in: uw broer, M. E. (...), keerde vrijwillig terug naar El Salvador in november 2020; het verzoek om internationale bescherming van uw andere broer, J. C. (...), werd geweigerd door het CGVS maar is op heden in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; uw broer F. A. (...) werd ten slotte erkend als vluchteling.

U ging tot de 9de graad naar school in het Centro Escolar in het kanton Elicias. U ondervond in 2013, toen u de 9de graad afwerkte, problemen met bendes. Zij bedreigden u omdat u van een ander gebied kwam. U werkte vervolgens de 9de graad van thuis uit af. Daarna ging u in 2014 en 2015 naar het hoger middelbaar, waar u uit voorzorg slechts 1 dag per week naartoe ging. U werkte uw hoger middelbaar in 2015. U studeerde het volgende jaar verder aan de universiteit van San Vicente, maar u stopte met uw studies in 2017 omdat u toen door 5 studenten werd omsingeld en bedreigd omwille van de plaats waar u vandaan kwam. Reeds vanaf de 9de graad, begon u tevens deeltijds te werken als schilder en monteur van metaalstructuren voor de werkplaats van A. E. (...), voor wie u stoelen en tafels schilderde en in elkaar zette.

In 2016 werd uw broer C. A. (...) door een groep van 8 bendeleden in elkaar geslagen. Daarbij werd hem gezegd dat het een waarschuwing was voor zijn broer. C. A. (...) is daaropvolgend naar de VS geëmigreerd. Op 1 maart 2018 werd uw broer F. A. (...) tijdens zijn werk als politieagent herkend door bendeleden. Er volgden bedreigingen aan hun adres, en het domein van uw familie werd daarna het mikpunt van observaties, beledigingen en het gooien van stenen vanwege de bendeleden. F. (...) en zijn vrouw, die tevens politieagente was, beslisten te emigreren naar België in april 2018.

Op 8 november 2018 werd het domein van uw familie binnengedrongen door bendeleden, die op zoek waren naar uw broer F. A. (...). De bendeleden vroegen naar hem aan uw broers J. C. (...) en M. E. (...). U hoorde het kabaal maar bleef toen binnen omdat u een pasgeboren kind had. De bendeleden sloegen J. C. (...) en M. E. (...), die daarop beiden besloten ook te emigreren naar België.

Zoals het jaar voordien drongen op 10 november 2019 3 bendeleden uw domein binnen, en vroegen u naar uw broer F. A. (...). Ook u werd geslagen en geschopt. U antwoordde niet, en u werd door de bende gezegd dat u voor de gevolgen zou instaan als zij de informatie niet zouden krijgen bij een volgende gelegenheid. U besliste daarop het land te verlaten. Op 15 november 2019 kocht u de tickets aan voor een vlucht op 20 november 2019.

U kwam toe in België op 21 november 2019, waar u op 28 november 2019 samen met uw vrouw en kinderen een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, de paspoorten van uw beide kinderen, een politieaangifte (alle origineel) en de geboorteaktes van uzelf en uw kinderen (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de

facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

De motieven die u aanhaalde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming kunnen omwille van verschillende ongeloofwaardige elementen niet overtuigen.

Volgens uw verklaringen was de directe aanleiding voor uw vlucht uit El Salvador een inval van 3 bendeleden in uw huis, die plaatsvond op 10 november 2019. De bendeleden waren op zoek naar uw broer F. A. (...), die als politieagent herkend was geweest bij een interventie op 1 maart 2018 en vervolgens gevaar liep voor zijn leven (NPO, P.8). F. A. (...) was ten gevolge van die vrees voor vervolging naar België verhuisd in april 2018, waar hij op 9 november 2018 erkend werd als vluchteling. Toen de bendeleden in El Salvador op zoek gingen naar F. A. (...) in uw huis waren er al 19 maanden verstreken sinds zijn vertrek naar België. Wanneer u gevraagd werd waarom de bende zoveel tijd na zijn vertrek nog op zoek ging naar hem in uw huis, antwoordde u: "Dat is zoals ik al zei: omdat het elke keer nieuwelingen zijn. Die nieuwelingen willen ook telkens informatie verkrijgen voor nadien over de problemen die zich voorgedaan hebben binnen de familie. En toen zij bij mij binnendrongen waren het ook andere nieuwelingen" (NPO, P.21).

U verklaarde deze opvallend late timing voor de inval van de bende, zeggende dat er elke maand, of elke 2 maanden, nieuwe bendeleden de rangen van de bende kwamen versterken. Het is opvallend dat deze bendeleden telkens opnieuw informatie wilden vergaren omtrent uw broer F. A. (...), aangezien u duidelijk aangaf dat er meer stabiliteit was aan het hoofd van de bende: "Dat is omdat de bendeleden van Santa Cruz Michapa elke maand of elke 2 maanden naar een ander gebied trekken, en dan komen er nieuwe. Maar het is altijd dezelfde die de bevelen uitdeelt" (NPO, P.19). Hoewel de leiders dezelfde bleven, en de informatie die bendeleden in het verleden hadden vergaard omtrent uw broer dus nog steeds gekend zou zijn bij de bendeleiders, zou telkens opnieuw dezelfde informatie moeten gezocht worden: "En het is dan dezelfde die de bevelen uitdeelt, en die bendeleden moesten dan gaan uitzoeken of hij nog in het huis woonde" (NPO, P.19). Het is niet geloofwaardig dat een bendeleider aan nieuwe bendeleden vraagt om informatie die reeds gekend is telkens opnieuw te vergaren.

De inval van de 3 bendeleden in uw huis op 10 november 2019 was overigens niet de eerste. Op 8 november 2018 vond een zeer gelijkaardig voorval plaats, waarbij bendeleden op zoek waren naar uw broer F. A. (...). U hoorde het kabaal van die inval, maar omdat u toen een pasgeboren kind had bleef u binnen. De bendeleden bedreigden uw broer J. C. (...) en M. E. (...), in hun zoektocht naar F. A. (...) (NPO, P.8). Ten gevolge van die bedreigingen besloten J. C. (...) en M. E. (...) op 15 november beslist om ook El Salvador te verlaten, en zoals F. A. (...) in België internationale bescherming te verzoeken (NPO, P.8). Ook bij deze overval is het opvallend dat de bendeleden wachtten tot zo'n 7 maanden na het vertrek van F. A. (...) uit El Salvador om naar hem op zoek te gaan. U verklaring hiervoor is dezelfde als die voor het tijdstip van de inval van de bende waarbij u bedreigd werd, een jaar later (cfr. supra, NPO, P.19).

Het is volstrekt onduidelijk waarom de bende niet meteen naar F. A. (...) op zoek is gegaan nadat hij herkend was geweest door enkele bendeleden bij een interventie op 1 maart 2018 (NPO, P.12). U verklaarde immers dat de intimidatie vanwege de bendeleden aan uw huis zou zijn verergerd nadat zij hadden ontdekt dat F. A. (...) en zijn vrouw als politieagenten werkten: "Ik denk dat dat was dat het meer en meer plaatsvond sinds zij wisten dat F. (...) en zijn vrouw politieagenten waren" (NPO, P.12). Volgens uw verklaringen legden de bendeleden dus duidelijk de link tussen F. A. (...) en uw huis, kort na 1 maart 2018. Desondanks zou het echter nog meer dan 8 maanden geduurd hebben alvorens de bende ook effectief naar uw broer op zoek zou zijn gegaan op uw domein, eerst bij J. (...) en M. (...) (NPO, P.8). Niettemin gooiden zij in tussentijd stenen naar uw huis, net omwille van F. A. (...) zijn werk bij de politie (NPO, P.12). Dat u niet kan verklaren waarom de bendeleden pas meer dan 8 en zelfs 20 maanden nadat ze te weten kwamen dat F. A. (...) bij de politie werkte, in uw huis naar hem op zoek gingen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas.

Deze inval van de bende in uw huis op 10 november 2019 vormde de directe vluchtaanleiding uit El Salvador voor u (NPO, P.9). Voor uw broers J. C. (...) en M. E. (...) vormde de inval van de bende in uw huis op 8 november 2018 de directe vluchtaanleiding uit El Salvador (NPO, P.8). Zij vertrokken op 15 november 2018 naar België waar zij in januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden. Sindsdien keerde uw broer M. E. (...) echter vrijwillig terug naar El Salvador (NPO, P.19). Het verzoek om internationale bescherming van J. C. (...) werd afgewezen, onder andere omwille van het ongeloofwaardige karakter van de timing van de inval van de bendeleden in zijn huis, in hun zoektocht naar uw broer, 8 maanden na zijn vertrek uit El Salvador (zie weigeringsbeslissing CGVS (...)).

De asielprocedures van uw broers J. C. (...) en M. E. (...), die nauw verbonden zijn met uw asielrelaas, vormen elementen die de geloofwaardigheid van uw problemen in El Salvador verder ondermijnen. Het feit dat M. (...) er voor kiest om terug te keren, niet enkel naar El Salvador, maar naar de ouderlijke woning (NPO, P.19), terwijl hij daar een gevaar voor zijn leven zou kennen, maken zijn, en dus ook uw problemen met de bende ongeloofwaardig. Het asielrelaas van J. C. (...) werd als ongeloofwaardig beoordeeld (zie weigeringsbeslissing CGVS (...)). De essentie van uw beider asielrelaas loopt gelijk: in de maanden na de vlucht van F. A. (...) uit El Salvador werd uw huis binnengevallen door bendeleden die naar hem op zoek waren. In uw geval vond de inval van de bende nog een jaar later plaats dan bij J. C. (...), hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ten opzichte van dat van J. C. (...) verder verzwakt.

Ook uw verklaringen omtrent uw aangifte van deze overval bij de politie zijn opvallend. U deed bewust aangifte bij de politie op 15 november 2019, een week na de inval van de bende, en 5 dagen voor uw vertrek uit El Salvador, in de wetenschap dat de politie ongeveer een week na de aangifte ter plaatse komt om te klacht te onderzoeken (NPO, P.9). Mocht de politie hun onderzoek gevoerd hebben voor u uit El Salvador was vertrokken, had dat u verdere problemen met de bende kunnen bezorgen (NPO, P.9). Wanneer u gevraagd werd of de bende uw familie, en meer bepaald uw zussen die achterbleven in El Salvador verdere problemen had kunnen bezorgen, antwoordde u ontwijkend: "Dat is omdat de bendeleden enkel optreden tegen de mannen. En tegen de vrouwen treden zij niet op." (NPO, P.21). Ook de echtgenoten van uw zussen liepen volgens u geen gevaar: "Neen. Want mijn zussen hebben al een zekere leeftijd, en dus hun mannen ook. En ik denk dat het is omdat zij al ouder zijn, want bendeleden gaan enkel optreden tegen jongere mannen" (NPO, P.22). Uw achtergebleven zussen zijn echter respectievelijk 31, 33 en 42 jaar oud, hetgeen bezwaarlijk als oud kan beschouwd worden (zie vragenlijst DVZ). Dat niemand van uw familie nog problemen zou hebben gekend met de bendeleden nadat u door hun werd bedreigd en vervolgens bij de politie aangifte had gedaan, is dan ook niet geloofwaardig.

U maakte ten slotte ook gewag van een bedreiging vanwege bendeleden aan uw adres. Uw broer C. A. (...) zou in 2016 door 8 bendeleden zijn geslagen, waarmee ze een boodschap aan zijn familie wilden geven: "De bendeleden hadden tegen hem gezegd dat dat niet voor hem bedoeld was, maar voor de broers en zussen, dat wij moesten oppassen" (NPO, P.7). Even later preciseerde u meer aan wie de boodschap van de bende gericht was: "Ja, want nadat hij geslagen werd zeiden ze tegen hem dat dat niet voor hem bedoeld was, maar voor 1 van de broers. We weten dus niet of dat voor mij bedoeld was of voor mijn broer die politieagent was" (NPO, P.11). Wanneer u vervolgens gevraagd werd om uit te leggen wat er gezegd werd tegen C. A. (...) nadat hij geslagen was, verklaarde u het volgende: "Het waren die 2 dingen die op dat moment gezegd werden: dat dat voor één van de broers bedoeld was, maar wij weten niet voor dewelke. En de andere zei dat die slagen bedoeld waren voor de broer die veel buitenkwam. Met andere woorden, voor mij, omdat ik de broer was die veel buitenkwam. Die slagen waren dus voor mij bedoeld" (NPO, P.13)

Hoewel u volgens de bende veel buitenkwam, verklaarde u zelf echter nooit buiten te komen: "Sinds 2013 tot 2019 kon ik niet buitenkomen, en pas toen kon ik vertrekken" (NPO, P.22). Uw broers daarentegen gingen nog buitenshuis werken: "Dat was omdat enkel C. A. (...) en J. (...) nog naar de werkplaatsen gingen. Ik ging al niet meer naar de werkplaatsen sinds 2013, sinds ik dat bericht met bedreigingen ontvingen. Sindsdien werkte ik van thuis uit" (NPO, P.13). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zou zijn geïnterviewd omdat een bendelid aan C. A. (...) had gezegd dat de slagen die hem werden toebedeeld bedoeld waren voor zijn broer die vaak buitenkwam, wanneer u tegelijkertijd verklaarde nooit buiten te komen, en uw broers dat volgens uw eigen verklaringen wel deden.

Het geheel van deze elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. De verschillende identiteitsdocumenten die u neerlegde bevestigen enkel uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. De aangifte bij de politie bewijst enkel dat u verklaringen aflegde bij de politie, maar is geenszins een bewijs van de feiten.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel als familielid van een politieagent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drughandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de partner van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, Y. A. G. De S. (...), verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op 8 oktober 1992 in San Salvador. U woonde voor uw vertrek uit El Salvador samen met uw partner, M. R. S. A. (...), uw twee kinderen, en uw schoonouders, schoonbroers en schoonzussen in Santa Cruz Michapa, te Cojutepeque, Cuscatlan. Van uw schoonzussen wonen er nog 5 in Santa Cruz Michapa. Uw 7 schoonbroers verlieten allen El Salvador, waarvan er 4 in de Verenigde Staten wonen, en 3 samen met u in België zijn. Al uw schoonbroers in België dienden net als u een verzoek om internationale bescherming in: uw schoonbroer, M. E. (...), keerde vrijwillig terug naar El Salvador in november 2020; het verzoek om internationale bescherming van uw andere schoonbroer, J. C. (...), werd geweigerd door het CGVS maar is op heden in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen; uw schoonbroer F. A. (...) werd ten slotte erkend als vluchteling.

U ging tot de 9de graad naar school in het Centro Escolar in Santa Margerita. Daarna werkte u het hoger middelbaar af aan de school Walter, in Cojutepeque. U leerde uw echtgenoot kennen in 2013 via een gemeenschappelijke vriendin, en ging eind 2016 met hem samenwonen. U werkte in 2015 als schoonmaakster, en begon in 2016 in de bakkerij Rosario te werken als toonbankmedewerkster. Daarna, in 2017 begon u als decoratrice in de winkel Mi Fiesta te werken, in San Salvador.

In 2016 werd uw schoonbroer C. A. (...) door een groep van 8 bendeleden in elkaar geslagen. Daarbij werd hem gezegd dat het een waarschuwing was voor zijn broer. C. A. (...) is daaropvolgend naar de VS geëmigreerd. Op 1 maart 2018 werd uw andere schoonbroer F. A. (...) tijdens zijn werk als politieagent herkend door bendeleden. Er volgden bedreigingen aan zijn adres, en het domein van uw schoonfamilie werd daarna het mikpunt van observaties, beledigingen en het gooien van stenen vanwege de bendeleden. F. A. (...) en zijn vrouw, die tevens politieagente was, beslisten te emigreren naar België in april 2018.

Op 8 november 2018 werd het domein van uw schoonfamilie binnengedrongen door bendeleden, die op zoek waren naar uw schoonbroer F. A. (...). De bendeleden vroegen naar hem aan uw andere schoonbroers J. C. (...) en M. E. (...). U hoorde het kabaal maar bleef toen binnen omdat u een pasgeboren kind had. De bendeleden sloegen J. C. (...) en M. E. (...), die daarop beiden besloten ook te emigreren naar België.

Zoals het jaar voordien drongen op 10 november 2019 3 bendeleden uw domein binnen, en vroegen uw partner Mario Roberto naar uw schoonbroer F. A. (...). Ook uw partner werd geslagen en geschopt. Hij antwoordde niet, en werd door de bende gezegd dat hij voor de gevolgen zou instaan als zij de informatie niet zouden krijgen bij een volgende gelegenheid. U besliste daarop samen met uw partner om het land te verlaten. Op 15 november 2019 kocht u samen de tickets aan voor een vlucht op 20 november 2019.

U kwam toe in België op 21 november 2019, waar u op 28 november 2019 samen met uw echtgenoot en kinderen een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, de paspoorten van uw beide kinderen, een politieaangifte (alle origineel) en de geboorteaktes van uzelf en uw kinderen (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhevige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming baseert op de asielmotieven die ook door uw man S. A. M. R. (...) werden aangehaald. Dient evenwel te worden opgemerkt dat in zijn dossier een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van

de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze beslissing kan hier worden hernomen en luidt als volgt:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens werpen zij een beoordelingsfout op.

Verzoekende partijen vangen de uiteenzetting van hun enig middel aan met het geven van een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissingen en een theoretische uiteenzetting over de principes voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Zij uiten vervolgens als volgt kritiek op de bestreden beslissingen:

"Het feit dat de broer van verzoeker, F. (...), politieagent is en zijn land heeft moeten verlaten omwille van het risico op vervolging die voortvloeit uit zijn werk, het feit dat er geen beschermingsmogelijkheid bestaat tegen deze vervolgingen en er geen redelijk en veilig intern vluchtalternatief beschikbaar is. Dit kan worden afgeleid door de erkenningsbeslissing die genomen werd ten aanzien van verzoekers broer. Deze erkenning is een relevant element in de beoordeling van verzoekers vluchtmotieven, gezien deze erkenning op dezelfde feiten berust dan de vrees van verzoekers, zijnde de bedreigingen vanuit de bende 18 omwille van het werk van de broer van verzoekende partij en het feit dat hij bendeleden van de colonia heeft tegengekomen in het kader van zijn werk, bedreigingen en feiten die op zich door de verwerende partij niet worden betwist.

Hoewel een individueel onderzoek uiteraard noodzakelijk is, moet er worden herinnerd dat gezinsleden van vluchtelingen, door hun verwantschap met de vluchtelingen normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar zijn voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen (Richtlijn 2011/95/UE, overweging 36; zie in die zin arrest van U Raad, n° 248.319 van 28 januari 2021). In dit opzicht moet er worden onderlijnd dat de bedreigingen van de bende 18 zich richtten tot de hele familie van verzoekers broer, inclusief dus verzoeker zelf, en op de woonplaats van verzoeker waar hij met zijn broer woonde plaatsvonden.

Dit element, samengenomen met de algemene informatie die aantoonde dat niet enkel politieagenten en personen die zich hebben verzet tegen het gezag van de bende een risico lopen maar ook de familie van deze personen.

Op zijn minst moet het voordeel van de twijfel ruim worden toegepast aan verzoeker, gezien het familiaal context die niet wordt betwijfeld en waaruit een hoog risico op vervolging blijkt, zoals in de beslissing vermeld, omwille van het werk als politieagent van F. (...) en het feit dat hij in deze hoedanigheid concreet in problemen is geraakt met bendeleden. In andere woorden moet er in casu een lage bewijslats worden toegepast.

Opmerkelijk is dat de verwerende partij enkel aandacht heeft besteed aan de twee invallen op het huis van verzoeker en zijn familie, op 8.11.2018 en 10.11.2019, maar niet aan alle andere relevante feiten die door verzoeker werden aangehaald. De geloofwaardigheid van deze aanvallen werd in twijfel getrokken omwille van het feit dat het niet overtuigend is dat de bende zoveel tijd laat gaan voor actie te ondernemen en dat de twee aanvallen uit het niet lijken te komen.

Dit beeld van een probleemloos leven tussen de aanvallen strookt niet met de verklaringen van verzoekers. Hieruit blijkt (zie notities persoonlijk onderhoud, pp 6-7) dat

- verzoeker en zijn familie reeds problemen ondervond sinds 2013 (specifiek voor verzoeker) of 2016,

- meerdere familieleden omwille van deze problemen het land moesten verlaten (C. A. (...) in 2016, een andere broer in 2017, F. (...) in 2018 en daarna M. E. (...) en J. C. (...));

- er constant met stenen gegooid werd en dat er vuurschoten werden gelost dicht bij het huis die in de gaten gehouden werd, wat door verzoeker als een vorm van intimidatie en druk wordt ervaren.

Deze verschillende feiten en gebeurtenissen worden niet in overweging genomen en ook niet onderzocht naar geloofwaardigheid alsof zij van geen belang zouden zijn. Nochtans zijn deze feiten wel van belang voor de aanvraag van verzoeker aangezien het in dit context die over de jaren duurt dat de twee invallen op het huis plaatsvinden. Door hen niet te betrekken in het onderzoek naar de geloofwaardigheid van de twee invallen maakt de verwerende partij een beoordelingsfout.

Zij zijn ook van belang omdat de accumulatie van alle gebeurtenissen in overweging genomen moet worden wanneer er geoordeeld wordt over de zwaarwichtigheid van reeds ondergane vervolgingen of ernstige schade en de waarschijnlijkheid van toekomstige vervolgingen of ernstige schade in geval van terugkeer.

Verwerende partij kan ook niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat de bendeleden blijkbaar informatie komen zoeken die zij al hebben.

Inderdaad, de vraag van de bende is naar de woonplaats van de F. A. (...). Die informatie heeft de bende niet aangezien de broers van verzoekers de informatie dat hij in België is niet hebben doorgegeven. Dat zij deze informatie niet doorgeven is omdat dit hen zou blootstellen aan het risico afgeperst te worden. Dat dit risico aannemelijk is blijkt ook uit de COI Focus waarin wordt gesteld dat het hebben van familieleden die in het buitenland verblijven het risico op afpersing verhoogt.

De voortdurende intimidaties tegen verzoeker en zijn familie getuigen, in de Salvadoraans context, van het feit dat verzoeker en zijn familie degelijk als een doelwit van de bende wordt beschouwd. Dit kan niet worden gerelativeerd en toont aan dat verzoeker en zijn familieleden aan een specifiek en concreet risico worden blootgesteld omwille van het werk en de concrete vervolgingen ten aanzien van de broer van verzoeker.

In dit context blijkt het ook niet onlogisch dat de bende het huis van verzoeker onder controle houden en dat zij in oktober 2018 binnendringen om na te gaan of F. (...) er nog aanwezig is en vragen te stellen aan zijn familieleden. Deze gebeurtenis is trouwens een bijkomende aanwijzing dat verzoeker en zijn familie worden geïsoleerd.

Het voordeel van de twijfel moet ook worden toegepast omwille van het feit dat andere familieleden al eerder problemen hadden gekend en het land hebben moeten verlaten en die mate dat er vandaag op 16 broers en zussen nog slechts twee in het ouderlijk huis wonen.

Er dient ook te worden onderlijnd dat het niet het louter feit dat de broer van verzoeker politieagent is dat problemen veroorzaakte aan de bende, maar wel dat hij in deze hoedanigheid problemen heeft ondervonden met bendeleden van de wijk van verzoeker waardoor de bende het op hem heeft gemunt en op zijn familie.

In dit concreet context van verzoeker moet de terugkeer van zijn broer genuanceerd worden onderzocht. Er kan geen abstractie worden gemaakt van de redenen van zijn terugkeer, zijnde te zorgen voor hun vader die ziek is, en de context waarin hij woont en de voorzorgmaatregelen die hij neemt om te ontsnappen aan de bedreigingen van de bende (zie CGVS p. 19)."

Vervolgens stellen verzoekende partijen dat het feit dat men het slachtoffer is van de bendes en hun praktijken in de context van El Salvador een zwaarwichtig feit is dat een gegronde vrees met zich meebrengt en een reëel risico inhoudt op een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Zij menen dat de ernst van de incidenten die zij in El Salvador ondergaan hebben en de impact daarvan onmogelijk onderschat kan worden en in overweging moet worden genomen, waarna zij verwijzen naar de artikelen 48/3, § 2, eerste lid, en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Deze laatste bepaling houdt volgens hen een omkering van de bewijslast in, in die zin dat bij reeds ondergane vervolging of ernstige schade of bij ondergane bedreiging daarmee, de commissaris-generaal, en na eventueel beroep de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met hervormingsbevoegdheid, het tegenbewijs dient te leveren van "goede redenen" om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen, in het bijzonder nu uit de objectieve informatie inzake de situatie in El Salvador blijkt dat zich verzetten tegen de eisen van de bende een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt. Zij wijzen erop dat de Raad in meerdere zaken heeft aangenomen dat verzoekers die de facto door hun vertrek naar het buitenland de eisen van de bendes hebben geweigerd mogelijks repercussies van deze weigering zouden ondervinden in geval van terugkeer. Hoewel deze arresten betrekking hebben op personen die slachtoffer waren van afpersing, blijkt uit de informatie toegevoegd door verwerende partij dat het doorslaggevend element dat het risico concretiseert zich verzetten tegen eisen van de bende is, aldus verzoekende partijen, die hier nog aan toevoegen dat niet van doorslaggevend belang blijkt te zijn of deze eisen nu betrekking hebben op afpersing, samenwerking of concrete diensten leveren. Verzoekende partijen betogen voorts dat de beoordeling van de nood aan

internationale bescherming een toekomstgericht onderzoek vereist en dat de commissaris-generaal zich dus niet mag beperken tot het onderzoek naar de geloofwaardigheid of van de ernst van de door hen aangehaalde feiten, doch ook moet nagaan of er voor hen, op basis van hun persoonlijke situatie, een risico bestaat op toekomstige vervolgingen of ernstige schade in geval van terugkeer. Daarbij dient “*het cumulatief effect van alle persoonlijke omstandigheden*” in overweging te worden genomen, aldus verzoekende partijen, die menen dat in dit opzicht de accumulatie van hun verschillende ervaringen in rekening moeten worden genomen en dat ook hun verblijf in het buitenland een risico verhogende factor is. Zij wijzen erop dat terugkeer naar El Salvador een complex gegeven is en betogen dat hoewel een individuele beoordeling imperatief blijft, het erkennen van een bepaald risicoprofiel niet zonder invloed is voor de beoordeling van het risico in geval van terugkeer. Tevens menen zij dat hoe hoger het risicoprofiel is, hoe ruimer het voordeel van de twijfel toegepast moet worden. Met verwijzing naar de COI Focus “*Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 9 januari 2020 voegen verzoekende partijen verder toe dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Het bestaan van een verhoogd risico in geval van terugkeer blijkt volgens verzoekende partijen heel duidelijk uit de inhoud van het rapport “*Deported to Danger - United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*” van Human Rights Watch van februari 2020, waarin er monitoring werd gedaan aan moorden en andere bedreigingen of aanvallen van personen die na een verblijf in het buitenland naar El Salvador gedepORTEERD worden en dat de informatie van de “*speciale rapporteur van de Verenigde Naties over Mensenrechten*” bevestigt. Verzoekende partijen menen dat op basis van deze informatie dient te worden besloten dat zij verschillende kenmerken vertonen op basis waarvan zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador. Zij besluiten op basis van “*het cumulatief effect van deze risicofactoren*” dat zij een risico op vervolging of op ernstige schade in geval van terugkeer voldoende aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts halen verzoekende partijen landeninformatie aan waaruit volgens hen blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffer zijn van de bendes.

Verder betogen verzoekende partijen dat ook een hervestiging op een andere locatie in El Salvador hen geen veiligheid kan bieden. Zij menen bij hervestiging het voorwerp te zullen vormen van een onderzoek door de daar aanwezige bendeleden. Verzoekende partijen citeren uit voornoemd rapport van Human Rights Watch dat volgens hen bevestigt dat interne hervestiging uiterst moeilijk en gevaarlijk is. Zij zijn dan ook van mening dat de specifieke gebeurtenissen die zij ondergingen in El Salvador ertoe leiden dat zij in geval van terugkeer naar dat land een reëel risico lopen om als gevolg hiervan vervolgd of ernstig geschaad te worden, zonder dat zij zich elders in hun land van herkomst aan dit gevaar kunnen onttrekken.

Verzoekende partijen verwijzen voorts naar artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft het begrip ‘politieke overtuiging’ en artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, waaruit blijkt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren. Zij stellen dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneren, zodat zij zonder enige twijfel een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1, b) of c), van de Vreemdelingenwet vormen. Een vorm van verzet tegen deze autoriteit vormt wel degelijk de uiting van een politieke overtuiging, met name het standpunt dat men de bendes niet in deze positie wil bestendigen, aldus verzoekende partijen, die menen dat de vervolging door de bende die zij vrezen wel degelijk een vervolging is “*die het vervolg is van een (politieke) verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende*”.

Ten slotte voeren verzoekende partijen met betrekking tot de interpretatie van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet aan dat uit de COI Focus waarnaar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) verwijst blijkt dat meerdere bronnen van oordeel zijn dat er in El Salvador wel degelijk sprake is van een gewapend conflict. Ter staving citeren zij uit een *Policy Brief* van de GIWPS van november 2018 en een artikel van 23 november 2019 gepubliceerd in het *Journal of International Humanitarian Legal Studies*. Verzoekende partijen betwisten verder dat alleen mensen met een bepaald profiel worden gevisieerd en nuanceren deze stelling onder verwijzing naar wat kan worden gelezen in de COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 27 februari 2015, waaruit volgens hen duidelijk blijkt dat iedereen toen een risico liep blootgesteld te worden aan het geweld. Er is volgens verzoekende partijen geen aanwijzing dat de situatie *anno* 2020 drastisch

veranderd is in El Salvador. Zij citeren meerdere bronnen waaruit volgens hen blijkt dat er in El Salvador niet alleen sprake is van doelgericht geweld. Mede in aanmerking genomen dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld is met moordcijfers zo hoog als in sommige door oorlog geteisterde landen, zijn verzoekende partijen van mening dat er voor burgers in El Salvador wel degelijk sprake is van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet”*.

Om deze redenen menen verzoekende partijen dat hen de vluchtelingenstatus of minstens het statuut van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend. In ondergeschikte orde menen verzoekende partijen dat de bestreden beslissingen onvoldoende en niet op een serieuze en zorgvuldige manier gemotiveerd zijn, onder andere wat betreft het feit dat de situatie in El Salvador niet in de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet beschreven situatie zou kaderen, en om die reden vernietigd moeten worden.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 20 september 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij (onder meer) refereert aan de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in. Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten uit vrees voor de daar aanwezige bendes. Verzoeker zou al in 2013, toen hij naar school ging in een ander kanton, problemen hebben ondervonden met bendes die hem bedreigden omdat hij van een ander gebied kwam. In 2016 zou verzoeker aan de universiteit gestudeerd hebben, maar daar zou hij in 2017 mee gestopt zijn omdat hij toen door vijf studenten werd omsingeld en bedreigd omwille van de plaats waar hij vandaan kwam. C. A., de broer van verzoeker, zou in 2016 door een groep van acht bendeleden in elkaar geslagen zijn als waarschuwing voor zijn broer en vervolgens geëmigreerd zijn naar de Verenigde Staten. Op 1 maart 2018 zou F. A., een andere broer van verzoeker, tijdens zijn werk als politieagent herkend zijn door bendeleden. Hierop zouden bedreigingen gevolgd zijn en zou het domein van verzoekers familie het mikpunt zijn geworden van observaties, beledigingen en het gooien van stenen door de bendeleden. F. A. en zijn vrouw zijn in april 2018 naar België geëmigreerd, waar hij op 9 november 2018 erkend werd als vluchteling. Op 8 november 2018 zouden bendeleden het domein van verzoekers familie zijn binnengedrongen en gevraagd hebben naar F. A. en verzoekers andere broers J. C. en M. E., die werden geslagen en daarop besloten om ook naar België te emigreren. Op 10 november 2019 zouden drie bendeleden het domein van verzoekers familie zijn binnengedrongen en naar F. A. gevraagd hebben. Verzoeker zou toen geslagen en geschopt zijn, maar niet geantwoord hebben. De bendeleden zouden hem dan gezegd hebben dat hij voor de gevolgen zou instaan als zij bij een volgende gelegenheid de informatie niet zouden krijgen. Hierop zouden verzoekende partijen beslist hebben het land te verlaten, wat zij op 20 november 2019 deden.

Ter staving van hun verzoeken om internationale beschermingen legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten en identiteitskaarten (DUI), de paspoorten van hun kinderen en een politieaangifte neer, alsook een fotokopie van hun geboorteaktes en deze van hun kinderen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5+B, map met ‘documenten’).

De door verzoekende partijen voorgelegde politieaangifte bevat louter de verklaringen van verzoeker over de door hem aangevoerde feiten, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoeker een klacht heeft neergelegd, kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die in deze klacht worden vermeld. De paspoorten en identiteitskaarten bevestigen enkel de identiteit van verzoekende partijen. Deze staat momenteel niet ter betwisting, doch kan het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet staven.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoekende partijen voorgelegde documenten volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Te dezen is de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen van oordeel dat de vluchtmotieven die verzoekende partijen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming aanhaalden omwille van verschillende ongeloofwaardige elementen niet kunnen overtuigen.

De commissaris-generaal wijst in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker vooreerst op het volgende:

“Volgens uw verklaringen was de directe aanleiding voor uw vlucht uit El Salvador een inval van 3 bendeleden in uw huis, die plaatsvond op 10 november 2019. De bendeleden waren op zoek naar uw broer F. A. (...), die als politieagent herkend was geweest bij een interventie op 1 maart 2018 en vervolgens gevaar liep voor zijn leven (NPO, P.8). F. A. (...) was ten gevolge van die vrees voor vervolging naar België verhuisd in april 2018, waar hij op 9 november 2018 erkend werd als vluchteling. Toen de bendeleden in El Salvador op zoek gingen naar F. A. (...) in uw huis waren er al 19 maanden verstreken sinds zijn vertrek naar België. Wanneer u gevraagd werd waarom de bende zoveel tijd na zijn vertrek nog op zoek ging naar hem in uw huis, antwoordde u: “Dat is zoals ik al zei: omdat het elke keer nieuwelingen zijn. Die nieuwelingen willen ook telkens informatie verkrijgen voor nadien over de problemen die zich voorgedaan hebben binnen de familie. En toen zij bij mij binnendrongen waren het ook andere nieuwelingen” (NPO, P.21).

U verklaarde deze opvallend late timing voor de inval van de bende, zeggende dat er elke maand, of elke 2 maanden, nieuwe bendeleden de rangen van de bende kwamen versterken. Het is opvallend dat deze bendeleden telkens opnieuw informatie wilden vergaren omtrent uw broer F. A. (...), aangezien u duidelijk aangaf dat er meer stabiliteit was aan het hoofd van de bende: “Dat is omdat de bendeleden van Santa Cruz Michapa elke maand of elke 2 maanden naar een ander gebied trekken, en dan komen er nieuwe. Maar het is altijd dezelfde die de bevelen uitdeelt” (NPO, P.19). Hoewel de leiders dezelfde bleven, en de informatie die bendeleden in het verleden hadden vergaard omtrent uw broer dus nog steeds gekend zou zijn bij de bendeleiders, zou telkens opnieuw dezelfde informatie moeten gezocht worden: “En het is dan dezelfde die de bevelen uitdeelt, en die bendeleden moesten dan gaan uitzoeken of hij nog in het huis woonde” (NPO, P.19). Het is niet geloofwaardig dat een bendeleider aan nieuwe bendeleden vraagt om informatie die reeds gekend is telkens opnieuw te vergaren.

De inval van de 3 bendeleden in uw huis op 10 november 2019 was overigens niet de eerste. Op 8 november 2018 vond een zeer gelijkaardig voorval plaats, waarbij bendeleden op zoek waren naar uw broer F. A. (...). U hoorde het kabaal van die inval, maar omdat u toen een pasgeboren kind had bleef u binnen. De bendeleden bedreigden uw broer J. C. (...) en M. E. (...), in hun zoektocht naar F. A. (...) (NPO, P.8). Ten gevolge van die bedreigingen besloten J. C. (...) en M. E. (...) op 15 november beslist om ook El Salvador te verlaten, en zoals F. A. (...) in België internationale bescherming te verzoeken (NPO, P.8). Ook bij deze overval is het opvallend dat de bendeleden wachtten tot zo'n 7 maanden na het vertrek van F. A. (...) uit El Salvador om naar hem op zoek te gaan. U verklaring hiervoor is dezelfde als die voor het tijdstip van de inval van de bende waarbij u bedreigd werd, een jaar later (cfr. supra, NPO, P.19).

Het is volstrekt onduidelijk waarom de bende niet meteen naar F. A. (...) op zoek is gegaan nadat hij herkend was geweest door enkele bendeleden bij een interventie op 1 maart 2018 (NPO, P.12). U verklaarde immers dat de intimidatie vanwege de bendeleden aan uw huis zou zijn verergerd nadat zij hadden ontdekt dat F. A. (...) en zijn vrouw als politieagenten werkten: “Ik denk dat dat was dat het meer en meer plaatsvond sinds zij wisten dat F. (...) en zijn vrouw politieagenten waren” (NPO, P.12). Volgens uw verklaringen legden de bendeleden dus duidelijk de link tussen F. A. (...) en uw huis, kort na 1 maart 2018. Desondanks zou het echter nog meer dan 8 maanden geduurd hebben alvorens de bende ook effectief naar uw broer op zoek zou zijn gegaan op uw domein, eerst bij J. (...) en M. (...)

(NPO, P.8). Niettemin gooiden zij in tussentijd stenen naar uw huis, net omwille van F. A. (...) zijn werk bij de politie (NPO, P.12). Dat u niet kan verklaren waarom de benedeleden pas meer dan 8 en zelfs 20 maanden nadat ze te weten kwamen dat F. A. (...) bij de politie werkte, in uw huis naar hem op zoek gingen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas."

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen ook in hun verzoekschrift in gebreke blijven een verklaring aan te reiken voor de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas ondergraven wordt door hun verklaring dat de benedeleden pas meer dan acht en zelfs twintig maanden nadat ze te weten kwamen dat F. A. bij de politie werkte, in verzoekers huis naar F. A. op zoek gingen. Door er op te wijzen dat "de vraag van de bende is naar de woonplaats van de F. A." en dat de bende deze informatie niet heeft aangezien de broers van verzoeker de informatie dat F. A. in België is niet hebben doorgegeven, verklaren verzoekende partijen niet waarom de bende zo lang gewacht heeft om F. A. te komen zoeken in het huis van verzoeker.

Verzoekende partijen laten voorts nog gelden dat het beeld van een probleemloos leven tussen de aanvallen niet strookt met hun verklaringen waaruit blijkt dat (i) verzoeker en zijn familie reeds problemen ondervonden sinds 2013 of 2016, dat (ii) meerdere familieleden omwille van deze problemen het land moesten verlaten en dat (iii) er constant met stenen gegooid werd en dat er vuurschoten werden gelost dicht bij het huis, dat in de gaten werd gehouden. De Raad stelt vooreerst vast dat de problemen die verzoeker in 2013 en in 2016 ondervond geen verband houden met de problemen waarom hij zijn land van herkomst beweert ontvlucht te zijn. In 2013 zou verzoeker in het gebied waar hij naar school ging problemen hebben gekend met een rivaliserende bende omdat hij van een ander gebied kwam (adm. doss., stuk 4+B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 7). Er is in dezen dan ook geen enkele link met de problemen die verzoeker verklaarde te hebben gehad met de bende 18 in zijn regio omwille van het feit dat benedeleden hadden ontdekt dat zijn broer politieagent is. In 2016 zou C. A., de broer van verzoeker, door een groep van acht benedeleden in elkaar geslagen zijn. Aangezien toen door de bende 18 nog niet geweten was dat de andere broer van verzoeker, F. A., politieagent was, ziet de Raad ook hier geen verband met de problemen die ertoe geleid zouden hebben dat verzoekende partijen El Salvador verlieten. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat er constant met stenen gegooid werd en dat er dicht bij hun huis vuurschoten werden gelost, wijst de Raad erop dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat er op een ander moment dan de tweede keer dat de benedeleden hun huis binnenvielen stenen op het dak werden gegooid en dat hij heeft gehoord dat er twee weken voor hun vertrek drie schoten werden afgevuurd, maar dat hij niet weet of ze op hun huis gericht waren (adm. doss., stuk 7B, Vragenlijst verzoeker, vraag nr. 3.5). Deze verklaringen stroken vooreerst niet met de verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde, met name dat je in de buurt van hun huis altijd schoten hoorde en dat het gooien van de stenen was begonnen nadat verzoekers broer C. A. in 2017 werd geslagen en dat dit tot op heden is blijven voortduren (adm. doss., stuk 4+B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 12-13). Hoe dan ook blijkt niet dat verzoekende partijen persoonlijk werden gevisieerd door de vuurschoten. Wat het gooien van de stenen betreft, merkt de Raad nog op dat verzoeker dit linkte aan zijn studies en omdat hij naar San Vicente ging (*ibid.*, p. 13). Ook dit houdt dus geen verband met de invallen en de problemen met de bendes omwille van het feit dat verzoeker een familielid zou zijn van een politieagent. De Raad ziet dan ook niet in – en verzoekende partijen lichten niet toe – op welke wijze deze elementen een ander licht kunnen werpen op de vaststelling dat de bende lang gewacht heeft om F. A. te komen zoeken in het huis van verzoeker en waarom deze elementen dienden te worden betrokken bij deze vaststelling. Wat betreft het argument dat meerdere familieleden van verzoeker El Salvador verlieten, leest de Raad in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker vooreerst het volgende:

"Deze inval van de bende in uw huis op 10 november 2019 vormde de directe vluchtaanleiding uit El Salvador voor u (NPO, P.9). Voor uw broers J. C. (...) en M. E. (...) vormde de inval van de bende in uw huis op 8 november 2018 de directe vluchtaanleiding uit El Salvador (NPO, P.8). Zij vertrokken op 15 november 2018 naar België waar zij in januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden. Sindsdien keerde uw broer M. E. (...) echter vrijwillig terug naar El Salvador (NPO, P.19). Het verzoek om internationale bescherming van J. C. (...) werd afgewezen, onder andere omwille van het ongeloofwaardige karakter van de timing van de inval van de benedeleden in zijn huis, in hun zoektocht naar uw broer, 8 maanden na zijn vertrek uit El Salvador (zie weigeringsbeslissing CGVS (...)).

De asielpcedures van uw broers J. C. (...) en M. E. (...), die nauw verbonden zijn met uw asielaanvraag, vormen elementen die de geloofwaardigheid van uw problemen in El Salvador verder ondermijnen. Het feit dat M. (...) er voor kiest om terug te keren, niet enkel naar El Salvador, maar naar de ouderlijke woning (NPO, P.19), terwijl hij daar een gevaar voor zijn leven zou kennen, maken zijn, en dus ook uw problemen met de bende ongeloofwaardig. Het asielaanvraag van J. C. (...) werd als ongeloofwaardig

beoordeeld (zie weigeringsbeslissing CGVS (...)). De essentie van uw beider asielrelazen loopt gelijk: in de maanden na de vlucht van F. A. (...) uit El Salvador werd uw huis binnengevallen door bendeleden die naar hem op zoek waren. In uw geval vond de inval van de bende nog een jaar later plaats dan bij J. C. (...), hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ten opzichte van dat van J. C. (...) verder verzwakt."

Door louter te herhalen dat de voortdurende intimidaties tegen verzoeker en zijn familie in de Salvadoraans context getuigen van het feit dat verzoeker en zijn familie als een doelwit van de bende worden beschouwd en te stellen dat het voordeel van de twijfel moet worden toegepast omwille van het feit dat andere familieleden al eerder problemen hadden gekend en het land hebben moeten verlaten in die mate dat er vandaag op 16 broers en zussen nog slechts twee in het ouderlijk huis wonen – dat laatste is overigens een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs –, weerleggen noch ontkrachten verzoekende partijen de hierboven gedane vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en terecht zijn. Waar verzoekende partijen de terugkeer van M. E. trachten te nuanceren door erop te wijzen dat de reden van diens terugkeer is dat hij wilde zorgen voor hun zieke vader en door te wijzen op de context waarin M. E. woont en op de voorzorgsmaatregelen die M. E. neemt om te ontsnappen aan de bedreigingen van de bende, beperken zij zich tot het poneren van loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat zijn vader op 21 februari 2021 is gestorven en dat M. E. desondanks nog steeds in El Salvador verblijft en er geen problemen meer heeft gekend met de bendes. Behalve binnen blijven ziet de Raad geen andere voorzorgsmaatregelen die M. E. tijdens zijn verblijf in El Salvador zou treffen. Dit heeft de bende in het verleden niet belet om twee keer het huis van verzoekende partijen binnen te vallen, zo de verklaringen van verzoekende partijen voor waar zouden mogen worden aangenomen, *quod non*, zoals blijkt uit de hierboven aangehaalde redenen. De Raad wijst er bovendien op dat C. A. volgens de verklaringen van verzoekende partijen zijn land zou hebben verlaten en naar de Verenigde Staten is geëmigreerd nadat en omdat hij door acht bendeleden in elkaar werd geslagen. Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker op het volgende gewezen:

"U maakte ten slotte ook gewag van een bedreiging vanwege bendeleden aan uw adres. Uw broer C. A. (...) zou in 2016 door 8 bendeleden zijn geslagen, waarmee ze een boodschap aan zijn familie wilden geven: "De bendeleden hadden tegen hem gezegd dat dat niet voor hem bedoeld was, maar voor de broers en zussen, dat wij moesten oppassen" (NPO, P.7). Even later preciseerde u meer aan wie de boodschap van de bende gericht was: "Ja, want nadat hij geslagen werd zeiden ze tegen hem dat dat niet voor hem bedoeld was, maar voor 1 van de broers. We weten dus niet of dat voor mij bedoeld was of voor mijn broer die politieagent was" (NPO, P.11). Wanneer u vervolgens gevraagd werd om uit te leggen wat er gezegd werd tegen C. A. (...) nadat hij geslagen was, verklaarde u het volgende: "Het waren die 2 dingen die op dat moment gezegd werden: dat dat voor één van de broers bedoeld was, maar wij weten niet voor dewelke. En de andere zei dat die slagen bedoeld waren voor de broer die veel buitenkwam. Met andere woorden, voor mij, omdat ik de broer was die veel buitenkwam. Die slagen waren dus voor mij bedoeld" (NPO, P.13)

Hoewel u volgens de bende veel buitenkwam, verklaarde u zelf echter nooit buiten te komen: "Sinds 2013 tot 2019 kon ik niet buitenkomen, en pas toen kon ik vertrekken" (NPO, P.22). Uw broers daarentegen gingen nog buitenshuis werken: "Dat was omdat enkel C. A. (...) en J. (...) nog naar de werkplaatsen gingen. Ik ging al niet meer naar de werkplaatsen sinds 2013, sinds ik dat bericht met bedreigingen ontvingen. Sindsdien werkte ik van thuis uit" (NPO, P.13). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zou zijn gevisieerd omdat een bendelid aan C. A. (...) had gezegd dat de slagen die hem werden toebedeeld bedoeld waren voor zijn broer die vaak buitenkwam, wanneer u tegelijkertijd verklaarde nooit buiten te komen, en uw broers dat volgens uw eigen verklaringen wel deden."

De voormelde motieven worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Er blijkt dan ook niet dat de problemen van C. A. waarom deze gevlucht is uit El Salvador kunnen worden gelinkt met de problemen waarom verzoeker zijn land van herkomst verklaart te hebben verlaten.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker opgenomen motieven over de aangifte van de overval volledig ongemoeid laten:

"Ook uw verklaringen omtrent uw aangifte van deze overval bij de politie zijn opvallend. U deed bewust aangifte bij de politie op 15 november 2019, een week na de inval van de bende, en 5 dagen voor uw vertrek uit El Salvador, in de wetenschap dat de politie ongeveer een week na de aangifte ter plaatse komt om te klacht te onderzoeken (NPO, P.9). Mocht de politie hun onderzoek gevoerd hebben voor u uit El Salvador was vertrokken, had dat u verdere problemen met de bende kunnen bezorgen (NPO,

P.9). Wanneer u gevraagd werd of de bende uw familie, en meer bepaald uw zussen die achterbleven in El Salvador verdere problemen had kunnen bezorgen, antwoordde u ontwijkend: "Dat is omdat de bendeleden enkel optreden tegen de mannen. En tegen de vrouwen treden zij niet op." (NPO, P.21). Ook de echtgenoten van uw zussen liepen volgens u geen gevaar: "Neen. Want mijn zussen hebben al een zekere leeftijd, en dus hun mannen ook. En ik denk dat het is omdat zij al ouder zijn, want bendeleden gaan enkel optreden tegen jongere mannen" (NPO, P.22). Uw achtergebleven zussen zijn echter respectievelijk 31, 33 en 42 jaar oud, hetgeen bezwaarlijk als oud kan beschouwd worden (zie vragenlijst DVZ)."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Dat niemand van verzoekers familie nog problemen zou hebben gekend met de bendeleden nadat verzoeker door hen werd bedreigd en vervolgens bij de politie aangifte had gedaan, ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen voorgehouden vrees voor vervolging.

Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift nog aan dat F. A., de broer van verzoeker, zijn land heeft moeten verlaten omwille van het risico op vervolging dat voortvloeit uit zijn werk als politieagent en inmiddels erkend is als vluchteling en dat deze erkenning een relevant element is in de beoordeling van hun vluchtmotieven, gezien deze erkenning op dezelfde feiten berust als hun vrees, met name de bedreigingen vanuit de bende 18 omwille van het werk van de broer van verzoeker en het feit dat hij bendeleden van de *colonia* was tegengekomen in het kader van zijn werk. Zij gaan hierbij evenwel voorbij aan de volgende motieven van de bestreden beslissingen:

"Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel als familielid van een politieagent op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke."

Met de loutere verwijzing naar het profiel van de broer van verzoeker als politieagent en naar "algemene informatie die aantoonde dat niet enkel politieagenten en personen die zich hebben verzet tegen het gezag van de bende een risico lopen maar ook de familie van deze personen", maken verzoekende partijen een nood aan internationale bescherming in hun hoofde niet aannemelijk.

Met het summier en algemeen betoog dat de accumulatie van de verschillende ervaringen van verzoeker in rekening genomen moeten worden, brengen verzoekende partijen geen elementen of argumenten aan die bovenstaande concrete en pertinente motieven in een ander daglicht kunnen plaatsen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en worden, daar zij door verzoekende partijen niet op dienstige wijze worden betwist, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Deze vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door hen voorgehouden problemen met bendeleden in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen vervolging vrezen omwille van hun politieke overtuiging niet dienstig. Waar verzoekende partijen nog argumenteren dat er in El Salvador geen mogelijkheid is tot bescherming door de nationale autoriteiten in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hen voorgehouden problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is. Om dezelfde reden is de vaststelling dat er geen intern vestigingsalternatief zou bestaan voor verzoekende partijen evenmin relevant.

Voor zover verzoekende partijen voor de volledigheid nog aanstippen dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden, wijst de Raad erop dat op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij naar aanleiding van de door hen aangehaalde feiten en gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging hebben bij terugkeer naar El Salvador. Zij maken dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zullen ondervinden. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zouden worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het verblijf van verzoekende partijen in België voor de duur van hun asielpcedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Overigens hebben verzoekende partijen, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt en door hen niet wordt betwist, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoekende partijen bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat zij nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.3.3.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat deze vluchtmotieven omwille van verschillende ongeloofwaardige elementen niet kunnen overtuigen en dat hun profiel als familielid van een politieagent en hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken,

blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.3.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.6. Waar verzoekende partijen in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN